

עפ"ת 33779/05/21 - משה דבח נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 33779-05-21 דבח נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 90515423110

כבוד השופט עמית יורם צלקובניק	בפני
משה דבח	מערער
	נגד
מדינת ישראל	משיבה
	המערער - על ידי ב"כ עו"ד ל' זמיר - חצרוני
	המשיבה - על ידי ב"כ י' לוי

פסק דין

בפניי ערעור כנגד החלטת בית משפט לתעבורה במחוז המרכז (כב' השופטת מ' כהן) מיום 2.5.21 בתיק המש 9625-04-21 לפיה נדחתה בקשת המערער מיום 25.4.21 להארכת מועד להישפט בגין עבירה של חציית צומת באור אדום בעת נהיגה ביום 31.12.2019.

למערער נשלחה ביום 2.1.20 בדואר רשום הודעת תשלום קנס בסך של 1500 ש"ח, הנוגעת לביצוע העבירה. המערער טען כי לא קיבל את הודעת תשלום הקנס, ואף לא הוצג אישור מסירה. נציגת התביעה בבית משפט קמא הציגה פלט "מעקב משלוחים" של הדואר, בדבר מסירת הדואר ליעדו.

המערער מאשר כי הקנס בסך של 1500 ש"ח שולם בחודש אוקטובר 20 במסגרת דרישת חוב מהמרכז לגביית קנסות, אולם טען כי בנו, יצחק, שילם את הקנס ללא ידיעתו. בתצהיר שהוגש על ידי יצחק, נטען, כי הוטל עיקול על רכבו של המערער, והמערער ביקשו לבדוק במרכז לגביית קנסות בגין מה הוטל העיקול, ובעקבות כך שולם החוב על ידי יצחק, מבלי שהמערער היה מודע לקיומה של העבירה. בעניין זה מציין יצחק בתצהירו כי התשלום למרכז לגביית קנסות המתייחס למספר חובות, כולל גם את הדוח נשוא הודעת הקנס (שבמספרו נקב), וזאת "ללא התייעצות עם אבי, על דעתי, ועל דעתי בלבד".

המערער עצמו טען בתצהירו (מיום 7.3.21), כי נודע לו לראשונה על קיומה של העבירה, רק לאחר שקיבל הודעה מרשות הרישוי "**במהלך חודש נובמבר 20**" על צבירת נקודות, והוא פנה לעורכת דינו ביום 7.3.21 לצורך קבלת סיוע משפטי.

בית המשפט קמא דחה בקשתו של המערער להארכת מועד להישפט בציינו כי נודע למבקש על קיום הדוח בחודש

נובמבר 20, וכי הבקשה להארכת מועד הוגשה לבית המשפט באיחור, רק כ- 5 חדשים לאחר מכן, והיה על המבקש להגישה באופן מיידי. עוד צוין כי בתשלום הקנס יש משום הודאה, ומתצהירו של יצחק עליה כי המערער פנה אליו לצורך טיפול ובירור על מה הוטל העיקול. בנוסף, לא עולה חשש לעיוות דין.

בהודעת הערעור נטען כי בית המשפט לא נתן דעתו לכך שלא קיים אישור מסירה, ומשכך לא נוצרה חזקת מסירה לגבי הודעת תשלום הקנס. עוד נטען כי נוכח העיקול שהוטל, לא נותרה ברירה אלא לשלם את הקנס; המערער כופר בביצוע העבירה, ולנוכח כך שהוא צפוי לפסילת רישיון נהיגה בשל צבירת נקודות, והוא נזקק לרישיון נוכח מצבו הכלכלי, יש לאפשר לו לקבל יומו בבית המשפט ולהתיר הארכת מועד להישפט.

לא ראיתי מקום לקבלת הערעור.

גם אם לא ינתן משקל ראיתי לפלט מעקב משלוחים, המצביע על תנועת דבר הדואר הרשום למענו של המערער, הרי שעולה כי המערער מוחזק כמי שידע על קיומו של הדוח לפחות מחודש אוקטובר 20, בעת שזה שולם במרכז לגביית קנסות. משעה ששולם הקנס שהוטל על המערער, יש לראותו כמי שהודה במעשה, ואין לדוק בשאלה אם הקנס שולם ישירות על ידו או על ידי מי מטעמו. עוד אציין, כי קיימת סבירות קלושה בטענת המערער כי לא התעניין או לא היה מודע למהות החוב שבגיני הוטל עיקול על רכבו, ומתצהירו של יצחק עולה במפורש כי החוב שולם גם עבור הדוח הנדון. לכך יש להוסיף כי המערער ציין בתצהירו כי קיבל הודעה מרשות הרישוי על צבירת נקודות בגין עבירות שביצע בחודש נובמבר 20, וביניהן העבירה נשוא הדוח, ומכאן שגם לפי גרסת המערער, היה מודע לקיומה של העבירה, לפחות בחודש נובמבר.

על פי הוראת סעיף 229(ה) לחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ב - 1982, על המערער להראות כי הבקשה להישפט "לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות במבקש ושמןעו ממנו להגישה במועד והיא הוגשה מיד לאחר שהוסרה המניעה." המערער לא עמד בכך. עסקינן בעבירה שבוצעה כ- 16 חדשים לפני שהוגשה הבקשה להארכת מועד להישפט בשיהוי רב, וגם אם לא קיבל המערער את הודעת תשלום הקנס סמוך לאחר הישלחה, הרי שיכול היה להגישה בחודש אוקטובר או נובמבר 20, ואולם עליה כי המערער פנה לקבלת ייעוץ רק בחודש מרס 21, ורק חודש לאחר מכן הוגשה הבקשה לבית המשפט. משכך, הבקשה להארכת מועד להישפט, הוגשה כשלעצמה, בשיהוי לא מבוטל, וזאת ללא מתן הסבר משכנע לפשר שיהוי זה (ראו והשוו בעניין זה: רע"פ 7018/14 מיכאל טיטלבאום נ' מדינת ישראל, 30.10.2014, פסקה 4).

יש לציין כי במהלך הדיון בפניי נטען כי המערער לקה במחלות קשות, ופנה לבירור רפואי במהלך החודשים שקדמו להגשת הבקשה להארכת מועד להישפט, ואף הוצג תיעוד רפואי בעניין זה. ואולם טענה זו לא עלתה כלל בבית משפט קמא, וממילא לא נדונה בפניו, ואף לא צוינה בהודעת הערעור, ומשכך אין בטענה זו יותר מאשר ניסיון ל"מקצה שיפורים", שיש לדחותו.

המערער לא טען בבית משפט קמא כי הוא משיג על ביצוע העבירה, ובהודעת הערעור מוזכרת כפירת המערער באופן כללי. מדובר בדוח עבירה המתבסס על צילומי הרכב, ובהיעדר טענה כי משהו אחר נהג ברכב, לא קיים חשש לעיוות

דין.

נוכח האמור, נדחה הערעור.

המזכירות תעביר פסק הדין לב"כ הצדדים, באמצעות הדואר/נט.

ניתן היום, ז' תמוז תשפ"א, 17 יוני 2021, בהעדר הצדדים.